

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.674 van 1 maart 2001
in de zaak A. 100.389/X-10.127.**

In zake : Dominiek WILLEMSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. DE COSTER,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Amerikalei 31

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Maatschappelijke Integratie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomenende partij :

de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dominiek WILLEMSE op 13 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de ministerraad van 15 december 2000 strekkende tot het inrichten van een asielcentrum op het domein Hengelhoeft te Houthalen-Helchteren;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten
V. ENGELN en S. DE COSTER, die verschijnen voor verzoeker, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente
Houthalen-Helchteren met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt als volgt :

"Verwerende partij heeft herhaaldelijk in de pers te kennen gegeven dat zij haar bestreden beslissing onmiddellijk ten uitvoer zal brengen voor zover het Hof van Beroep te Antwerpen op 13 februari 2001 het eerder door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt op 29 december 2000 opgelegd verbod tot inrichting van het asielcentrum in het domein Hengelhoef zou opheffen. Dit laatste verbod is heden door het Hof van Beroep opgeheven. Voormelde vaststelling verantwoordt reeds afdoende dat aan de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt voldaan. (...) Op grond van de bestreden beslissing zal een inbreuk gemaakt worden op de bestemming van het domein Hengelhoef zoals vastgelegd door het Gewestplan, het B.P.A. en ook de bouwvergunningen. De inbreuk op de bestemming zal onmiddellijk, ernstig en effectief zijn, zodat het noodzakelijk en uiterst dringend is deze manifeste inbreuk op de regelgeving inzake Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw te voorkomen. Dat behoudens rechterlijke schorsing van de bestreden beslissing 750 kandidaat-vluchtelingen in het domein Hengelhoef zullen worden opgevangen, welke personen moeilijk weer verplaatst zullen kunnen worden, gelet op de materiële problemen die zich dan zullen voordoen en op de elementaire eerbied voor de menselijke waardigheid van deze personen, die aldus de speelbal zouden worden van een nietige overheidsbeslissing. Enkel een uiterst dringend optreden van uw zetel kan de zeer grote rechtsonzekerheid voorkomen, die voor de opgevangen kandidaat-vluchtelingen en de verzoeker zal ontstaan door de aangekondigde onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt wat volgt :

"Verzoekende partij beweert kennis te hebben gekregen van de bestreden beslissing op 22 december 2000. Verzoekende partij heeft aldus bijna zestig dagen gewacht vooraleer een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen. Deze houding staat in schril contrast met de bewering dat de zaak uiterst dringend dient behandeld te worden en vormt deze negatie van die dringendheid zelve.

Verzoekende partij heeft duidelijk getalmd met zijn vordering";

Overwegende dat gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat de vordering werd ingesteld op 13 februari 2000, hetzij bijna zestig dagen na de bestreden beslissing, waarvan verzoeker naar eigen zeggen op 22 december 2000, hetzij bijna 53 dagen eerder kennis heeft gekregen; dat uit het verloop van deze ongemeen lange termijn tussen het nemen van de bestreden beslissing en de rechtsingang afgeleid dient te worden dat de verzoekende partij zelf niet overtuigd was dat de zaak uiterst dringend was; dat het feit dat intussen op verzoek van anderen een gerechtelijk verbod werd uitgesproken geen andere conclusie wettigt daar dit verbod niet raakt aan de bestreden beslissing;

Overwegende dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Houthalen-Helchteren in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.